

[Albrechtsen]

et senere spørgsmål, og at han så, når det spørgsmål kommer, ikke har noget at meddele.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg har noget at tilføje, når hr. Albrechtsen når til sit tredje spørgsmål, som hr. Albrechtsen har formuleret således, at det er helt naturligt at komme nærmere ind på Hollands opfattelse af vetoretten.

Albrechtsen (VS):

Ja men det sidste spørgsmål vedrører også lidt andre emner, og derfor vil jeg fastholde mit spørgsmål og bede statsministeren om at besvare det: hvad er årsagen til, at Holland nu laver dette bagholdsangreb? Der må jo være en årsag til det. For mit vedkommende betragter jeg det som et led i en i og for sig meget snedigt tilrettelagt plan, som går ud på, at man først forhandler på skrømt over for et land som Danmark ved at hykle, at man ikke vil antaste vetoretten, og når man så regner med, at EF-pakken er ved at være i hus – det viser sig da heldigvis, at det er den på ingen måde – men når man altså regner med, at man nok er ved at have fået Danmark til at bøje sig, så kommer anden fase, så kommer bagholdsangrebet. Det har været den hollandske taktik, og det var godt, den blev afsløret i tide, men jeg vil gerne høre, om statsministeren er enig i, at det var den hollandske taktik.

Gade (SF):

Den sidste del af hr. Albrechtsens spørgsmål er jo interessant, nemlig om man under forhandlingerne har forsømt at sikre sig imod, at ændringer af Rådets forretningsorden om, hvordan man kan nedlægge veto, nu kommer frem igen.

Nu kan jeg forstå på statsministerens måde at svare på, at man ikke skal have de store forventninger til imødekommenhed og til respekt over for andre parlamentarikere i dag, men så gør jeg opmærksom på, at vi skal fortsætte diskussionen i et samråd med udenrigsministeren. For vi har af udenrigsministeren i markedsudvalget fået at vide, at det forslag, vi har fået kendskab til af regeringen om ændringer af Rådets forretningsorden, om, hvordan man nedlægger veto, var taget helt af bordet, at det ikke var aktuelt, at

det ikke blev drøftet, men så ser vi, at det selvfølgelig ikke er blevet drøftet på regeringskonferencen, men at præcis det samme forslag dukker op, så snart pakken er i hus. Så må man stille det spørgsmål: har udenrigsministeriets folk sovet? Har de ikke forstået, at den diskussion vil komme? Har de ikke lagt mærke til, hvad der sker i andre lande i EF, og at det krav vil blive rejst igen? Eller har udenrigsministeren og regeringen forsømt at fortælle folketinget noget, som er vigtigt i hele den EF-diskussion, vi har nu?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg tror, jeg kan svare begge spørgere ved at sige, at der under ingen omstændigheder er tale om, hvad man kalder et hollandsk bagholdsangreb. Vi har da alle vidst igennem alle årene, at den hollandske regering nu engang har den opfattelse, at der ikke burde være en vetoret, og det er da en ærlig sag. Men der er en vetoret, for Luxembourgforliget eksisterer fortsat fuldt ud og vil også gøre det, dersom traktaten bliver ændret.

Jeg mener da også, at vore hollandske bekendte har ret til at rejse nye tanker, og de har altså rejst en sådan ny tanke og har sagt, at de gerne ser en overenskomst om, at vetoretten ikke skal bruges på de nye områder, hvor der er flertalsafstemninger. Men det fik vi jo klaret allerede under besvarelsen af hr. Albrechtsens første spørgsmål, hvor jeg tilkendegav, at der ikke eksisterer nogen overenskomst med et sådant indhold, og at der heller ikke bliver tale om en sådan overenskomst. Den danske regering har den opfattelse – og den bliver almindeligt anerkendt – at den såkaldte vetoret fortsat eksisterer. Vi vil ikke imødekomme vore hollandske bekendtes ønske om at give afkald på vetoretten på noget som helst område. Det er vores standpunkt, og det er gjort gældende, og det er det standpunkt, som vil få medhold i denne sag.

Albrechtsen (VS):

Ja men hvordan kan statsministeren vide, at der ikke eksisterer nogen stiltiende overenskomst mellem andre lande? Det kan statsministeren da ikke vide. Statsministeren og udenrigsministeren har givet markedsudvalget det indtryk under forhandlingsforløbet, at der var blevet givet tilsagn fra de andre lan-